ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7613
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Όδος Κορίνθου άριθ. 210
ΔΙΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Άριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Όδος Μαιάνδρου άριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
4
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

Σελήνη 22 ημερ. Ανατ. ήλιου 6.58 Δύσις 6.17. Γερασίμου όσίου

ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ

Αί περιοδείαι τὰς ὁποίας ἔντολεῖ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κάμνουν ὁ κ.κ. ὑπουργοὶ καὶ συνεργάται του ἀνὰ τὰς διαφόρους περιφερείας τῆς χώρας, ἀποκλείουν περιτράνως διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἔναντι τῆς χώρας καὶ τοῦ Λαοῦ. Ἀποδεικνύουν ἀκόμη τὴν μεταβολὴν τοῦ ρυθμοῦ, τῶν τρόπων καὶ τῶν μεθόδων ἐν τῇ διοικήσει. Ἄλλοτε ὁ Λαὸς βλέπε τοὺς ὑπουργοὺς του καὶ τοὺς κυβερνήτας του μόνον κατὰ τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν, διὰ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὰ στόματά των λαϊκὰς καὶ πληρώτας ὑποσχέσεις των. Σήμερον τοὺς βλέπει ὄχι εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν. Τοὺς βλέπει ἐρχομένους καὶ ἀκούει τὸν λόγον των, τὸν παρόντα του, τὸ παρόν του, τὸ αἰτήματά του. Τοὺς βλέπει ἐξεταστάς τῶν μεγάλων του ζητημάτων καὶ λαμβάνοντας ἀμέσως τὰς πλέον δικαίας καὶ λυσιτελεῖς διὰ τὸ συμφέρον τοῦ καὶ τὰ γενικὰ ἀπόφασις.

Δὲν θέλετε ἠχολεῖτε ὁ Λαὸς τὴν παράδοσιν τὴν ἡρεμίαν τῶν ἀνθρώπων τοῦ νὰ μὲ τὰς ἀποφάσεις του καὶ μὲ ἐκφράσεις τὰς ὁποῖα ἢ δὲν εἶδεν ἀπάντησις καμμία ἢ ὄχι ἐν ἱστορίᾳ τῆς διαιωνίσεως. Σήμερον οἱ ἴδιοι οἱ κυβερνῆται πλησιάζουν τὸν λαὸν, ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μαζύ του καὶ ρυθμίζουν ἀμέσως τὰ μεγάλα γενικὰ καὶ ζωτικὰ ζητήματά του. Πέσαι πράγμα-τι διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο Διοικήσεων, ἐκείνης τῆς πρὸ τῆς ἀηδ Αὐγούστου καὶ τῆς μετὰ αὐτήν!

Η ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΑΥΡΙΟΝ

Ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Τσουδερός, διὰ τῶν ἀνακοινώσεων τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸ τινων ἡμερῶν, ἀναπτύσσων τὸν ἀκολουθιακὸν τῆς δράσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἐνεφάνισε καὶ γενικωτέρας σκέψεις, βάσει τῶν ὁποίων ἄγεται εἰς τὸ συμπέρασμα εἰσοδήποτε μελετηθῇ, ὅτι μία νέα οἰκονομικὴ ἐκκλησιάσθη ἀπὸ τῆς ἀηδ Αὐγούστου καὶ ἐντεῦθεν ἕνα τὴν Ἑλλάδα, ἐποχὴ ἡ ὁποία ἄγει εἰς τὸ ἀσφαλὲς καὶ κελλίτερον μέλλον. Καὶ αἱ σκέψεις αὐτὰς τὰς πλέον σοβαρὰς καὶ πλέον ἐπιστημονικὰς, τὰς ἔκαμε ὁ ἀρμοδιώτερος εἰς τὸ ἔργον αὐτό, ὁ διοικητὴς τοῦ μεγαλυτέρου οἰκονομικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας: τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Αἱ διαπιστώσεις αὐτοῦ ὀργανεναι εἰς μίαν περίοδον οἰκονομικῆς γενικῆς κρίσεως, κρίσεως εἰς τὰ αἴτια τῆς ὁποίας ὁ πελὸς λαὸς ἀδυνατεῖ νὰ σπουδάσῃ, παρέχουν εἰς τοῦτον τὴν παρηγορον ἀλλὰ κι βάσιμον ἐλπίδα τῆς καλλιτέρας αὔριον, διὰ τὴν ὁποίαν πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐμπνευσμένου σημερινοῦ κυβερνήτου ἀπταλλάσσονται ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου μέχρι σήμερον.

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ

Χθὲς ἀρίκοντο ἔνταυθα καὶ παρελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκ δανείων μὲ 10 τόκον ἀραβοσίτου ὡς καὶ ἕνεροι 285 τόνοι τοιούτου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Ὑδρα πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς ἀπόρους πληθυσμοὺς τῶν ὁρεινῶν περιφερειῶν τῆς ἐπαρχίας Παρνασσοῦ. Ἴσως δὲ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν καὶ ἕνεροι 50 τόννοι.

Ἡ διανομὴ θὰ γίνῃ διὰ σταθμῶν τῆς Ἀγροτικῆς εἰς τοὺς ὁποίους συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ κοινοποιήσεως δι' αὐθεντικοῦ τοῦ ὑπουργείου Ἀγορανομίας καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναλάβουν τὴν καθοσιούμενην ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ διανομὴ εἰς τοὺς ἀπόρους θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει ὑπευθύνων δηλώσεων τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων ἐπικυρωμένων καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου.

ΠΤΩΣΙΣ ΧΡΕΟΓΡΑΦΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ «Ἡμερήσιος Ταχυδρόμος» πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι σημειοῦται ἀνησυχητικὴ ἄνοδος εἰς τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τῆς Γαλλίας.

Παρατηροῦνται ἀθρόαι ἀγορὰ Ἀγγλικῶν λιρῶν καὶ πτῶσις τῶν Γαλλικῶν χρεωγράφων.

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΕΛΛΕΙΨΕΩΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΩΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΕ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Εἴχομεν χθὲς ἐνταῦθα τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς ἐξαιρετικῆς ἐνδιαφερούσης —εἰς πολλὰ δὲ σημεῖα καὶ ἀποκαλυπτικῆς— φιλικῆς συνομιλίας μὲ διακεκριμένην γερμανικὴν προσωπικότητα, ἐκ τῶν πράγματι καλῶς πληροφορημένων, ἥτις ἐδέχθη ν' ἀπαντήσῃ μὲ μεγάλην προθυμίαν εἰς δλα μας τὰ πολιτικὰ πολιτικὰς φύσεως ἐρωτήματα, χάριν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. Κατωτέρω συνοψίζομεν τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐν λόγῳ συνομιλίας.

Η ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑΝ

—Τὶ προσδοκᾶτε, σεῖς οἱ Γερμανοί, ἀπὸ τὰς τελευταίας συνομιλίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν βαρόνου φὸν Νόϋρατ ἐν Βιέννῃ: ἦτο ἡ πρώτη μας ἐρώτησις.

Τὴν στερέωσιν τῆς νέας καταστάσεως ποὺ προέκυψεν ἀπὸ τῆς 11 Ἰουλίου 1936. Τὴν ἐμβάθυνσιν τῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο γερμανικῶν κρατῶν. Φαίνεται ὅμως —δυστυχῶς— ὅτι ἡ πλήρης συνεννόησις βαθμιαίως μᾶλις θὰ ἐπιτευχθῇ... Θὰ χρειασθῇ ἀκόμη πολὺς κόπος. Εἴδατε τὶ συνέβη. Αἱ δύο κυβερνήσεις ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς πλήρους συνεννοήσεως, οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ ὁμόαιμοι λαοὶ τὴν ποθοῦν ἐλικιακῆς. Μυρίαδες Βιεννέζων ἐπευφημοῦν ἐνθουσιωδῶς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Τρίτου Ράϊχ. Ἀλλὰ.. διακόσιοι περίπου πολῖται συλλαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. ἐπειδὴ ἐπάνω εἰς τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμὸν των ἐφώναξαν: «Ζήτω ἡ Γερμανία, ζήτω ὁ Χίτλερ!» Αὐτὸ ἀποδεικνύει, ὅτι ὑφίσταται ἀκόμη ἐν Βιέννῃ ἰσχυρὰ ἐπιρροὴ ἀπὸ ὡρισμένους κύκλους, οἱ ὁποῖοι ἀντιδροῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς συνεννοήσεως. Θὰ χρειασθῇ λοιπὸν ἀκόμη κοπιώδης ἐργασία.

Διὰ τοῦτο ἐνέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος μεγίστην σημασίαν ἡ συνεννόησις ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ πεδίου. Ἤδη ἀνεχώρησεν εἰς Βιέννην τεχνικὴ γερμανικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ παύσῃ ἡ δὴ λιθηρίσεως τῆς ἀμισοφαίρας ὑπὸ μερίδος τοῦ αὐστριακοῦ Τύπου, διατελούσης ὑπὸ διφρόρους ἐπιρροὰς (ἰουδαϊκάς, κληρικόφρονας καθολικάς, μαρξιστικὰς κλπ.) Ἤπίσης ν' ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσότης εἰς τὰς πνευματικὰς ἀνταλλαγάς. Σήμερον ἡ Αὐστρία δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν πλείστων γερμανικῶν φίλμ καὶ τῶν ἑβδομαδιαίων κινηματογραφικῶν ἐπιθεωρήσεων, ἐνῶ ἡμεῖς ἐπιτρέπομεν τὴν εἴσοδον ὅλων τῶν αὐστριακῶν ταινιῶν, βιβλίων κλπ. Ἐξ ἡμετέρας ἐπιμέρους ἐνεργείας τὴν κυκλοφορίαν παρ' ἡμῖν 20 αὐστριακῶν ἐφημερίδων, ἡ Αὐστρία ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδον μόνον 5 γερμανικῶν φύλλων. Ἡ δυσαναλογία εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ἐκδομένων. Αὐτὰ δλα πρέπει νὰ κανονισθῶσιν. Ὅσον δὰ τὰς Οἰκονομικὰς σχέσεις, ρυθμίζονται ἤδη αὐταὶ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα μεγαλειτέραν ἢ μέχρι τοῦδε ἀνάπτυξιν.

Η ΑΓΓΛΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ποίαν θέσιν λαμβάνει τὸ Τρίτον Ράϊχ ἐναντι τῆς Μεσογειακῆς «Συμφωνίας Κυρίων» μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας;

—Ἐχειρετήσαμεν μὲ χαρὰν τὴν συμφωνίαν ταύτην ὡς ἕνα εὐοίωνον πολιτικὸν σταθμόν. Διότι πάντοτε ἐπιζητοῦμεν τὴν προσέγγισιν συνεννόησιν ἀπ' εὐθείας μεταξὺ δύο κρατῶν ποὺ ἀποκαμφύνει προσεχῶς καὶ ἐνσάρκωσιν μιᾶς φέρει ὁλονὲν πλησιέστερον πρὸς τὴν στερέωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰς διμερεῖς συμφωνίας ποὺ συνῆψε τὸ Ράϊχ, χωρὶς πολλὰς συζητήσεις καὶ θόρυβον ἀπ' εὐθείας μὲ τὴν Πολωνίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Ἰταλίαν.

Ἐν τούτοις, ἡ τοιαύτη συνεννόησις διὰ νὰ σταθεροποιηθῇ καὶ νὰ καρποφορήσῃ, ἀπαιτεῖ καὶ τὴν σεβασμὸν τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων ἐθνῶν. Δυστυχῶς ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ εἶνε ὑπερβολικὰ «νομιμόφρων» καὶ μέχρι σχολαστικότητος μάλιστα προσηλωμένη εἰς ζητήματα τυπικὰ ἐπικίνδυνα καὶ παλαιὰς παραδόσεις. Δὲν λαμβάνει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπ' ὄψει τὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων λαῶν, τὴν ψυχολογικὸν δηλαδὴ παράγοντα. Καὶ οὔτω βλέπομεν τώρα ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πρόσκλησις πρὸς τὸν Νεγκοὺς διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς στέψεως εἰς τὸ Λονδῖνον ἀπειλεῖ ἔργου ποὺ ἐπετελέσθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἰς ἅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς ἐντὸς 4 μόνον ἐτῶν. Αἱ λοιπὸν τὸ καθαυτὸ «ἐχθρικὸν» τοῦτο μᾶς τῶν σεβαστέρων Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων εἶνε ἕνας λίθολος κατὰ τῆς νέας Γερμανίας καὶ τίποτε ἄλλο! Μία καὶ μόνη φράσις ἐξ αὐτοῦ ἀρκεῖ διὰ νὰ δείξῃ τὸ πνεῦμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον συνετάχθη, ἀποσταλὲν εἰς ἰωρικῆς ἀντιπόνου εἰς ἐλάλτρον τὸν κόσμον. Ἀκούσατε λοιπὸν τὴν φράσιν αὐτοῦ. «Ἀί μάθοι ὁ Γάϊδαρος ὅτι ἡ Γερμανία μὲ τὰς ὁποίας κυβερνᾶται σήμερον ἡ Γερμανία....» Παρατηρεῖτε πόσα περαιτέρω λέξις. Μὲ αὐτὴν τὴν νοστροπίαν τῶν ἐν Λονδίνῳ, μὲ αὐτὴν τὴν τερατώδη, τὴν τρομακτικὴν μᾶλλον ἄμφραν ἀντιλήψεων πῶς νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ἐπέλθῃ συνόμως ἡ Ἀγγλογερμανικὴ συνεννόησις ποὺ τόσον ἐπιθυμοῦμεν ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τοῦ Φύρερ μέχρι τοῦ τελευταίου ἐργάτου...

ΤΟ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΝ

Καὶ τὸ ἀποικιακὸν πρόβλημα; Πῶς, ἀντιζέσθε τὴν λύσιν του ὑπὸ τὸς συνθήκας ταύτας;...

—Δὲν πρόκειται ἐκβαίως νὰ γίνῃ πόλεμος διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἡ Γερμανία εἶνε ἀπλοῦς φιλειρηνική. Ἡμεῖς κάμνομεν ἁπλῶς ἐκκλησιάσμο πρὸς τὴν ἀνθρωπινὴν φρόνησιν καὶ τὴν λογικὴν τοῦ κόσμου. Οὔτε ζητοῦμεν, σώνει καὶ καλά, ἀκριβῶς τὰ ἀποικιακὰ ἐκεῖνα ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἰδικά μας μαζ μέχρι τοῦ πολέμου. Ὁ Φύρερ εἶνε ρεαλιστής, ἡ δὲ πολιτικὴ του προσαρμόζεται πάντοτε πρὸς τὰς ἐκάστοτε προϊστάσεις καὶ ἀνάγκας. Ἔβαρνα ἔδη θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ ἐπιμείνωμεν ὅπως μᾶς ἀποδοθῇ ἡ παλαιὰ μας ἀποικία τῆς Νοτιοδυτικῆς Ἀφρικῆς. Διατί νὰ ἐθίσωμεν εἰς ἀχθοφόρους πρὸς τὴν Νοτιοαφρικανικὴν Ἕνωσιν ποὺ ἀνοικεῖ τὴν «ἐντολὴν» ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀποικίας καὶ μὲ τὴν ὁποίαν διατηροῦμεν ἄριστας ἐμπορικὰς σχέσεις; Δὲν θέλομεν «νὰ τὰ χαλάσωμεν» μὲ μίαν φλῆγν χώραν καὶ νὰ ζημιωθῶμεν ἐχι μόνον πολιτικῶς, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶς ἐκατομμύρια ἐσησίας—διὰ νὰ πάρωμεν ὀπίσω μίαν ἀμοιβὴ καὶ ἀγογον ἐκέραιον. Οὔτε μὲ τὴν Ἰαπωνίαν θὰ ἠθέλαμεν νὰ δημιουργήσωμεν δυσαρέσκειαν.

Ἂν ἐπιμείνωμεν νὰ μᾶς ἀποδοθοῦν ἅλαι αἱ ἄλλοτε ἀποικίαι μας, θὰ ἔτχομεν δυσχερείας καὶ δυσαρεσκείας ἴσως μὲ ἓξ ἢ ἑπτὰ κράτη. Θὰ ἐξευρεθῇ ἐκβίως ἅλλης τῆς τρόπος ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν μας, ἔτσι καὶ μερικῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος. Πάντως χρειαζόμεθα ἀποικιακὰ ἐδάφη κατάλληλα διὰ τὴν προμήθειαν πρώτων ὑλῶν ἀνευ διαθέσεως πρὸς τοῦτο ξένου συναλλάγματος ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποικισμὸν, κατὰ τὸ δυνατὸν, τοῦ πλεονάζοντος πληθυσμοῦ μας.

Αὐτὰ περίπου μᾶς εἶπεν ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς συνομιλητὴς μας διὰ νὰ μᾶς μεταδώσῃ ἐν τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον, πράγμα τὸ ὁποῖον κάμνομεν εὐχαρίστως πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινῆς Γνώμης ἐπὶ τῶν σημερινῶν πολιτικῶν ἀντιλήψεων τοῦ Τρίτου Ράϊχ.

Θ. ΣΚΕΚΝΑ.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύεται ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἡθικῆς καὶ ὑλικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιστῶν τῶν ἐξελθόντων τοῦ στρατεύματος διὰ πολιτικοὺς λόγους κλπ.

Εἰς τοὺτοις περιλαμβάνονται οἱ ἐξελθόντες καὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

ΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΡΩΜΗ. Κατὰ πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Στέφανι 300 ἀξιωματικοὶ ἀεροπορίας ἐξῆλθον τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας σχολῆς τῆς Ἀγκύρας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ αὐτοῦ πρακτορείου, προβλέπεται ἡ προμήθεια 1000 ἀεροπλάνων ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ ἡ ἐκπαίδευσις 15.000 πιλότων.

Προστίθεται ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἐν τῷ μεταξὺ παραγγελίαν εἰς πολεμικὰ ἐργοστάσια διὰ τὴν κατασκευὴν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΦΑΣΙΣΜΟΣ - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

4ον

Ἡ δευτέρα διακήρυξις τοῦ χάρτου τῆς Ἐργασίας ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐργασία ὑπὸ ὅλας τὰς ὀργανωτικὰς, ἐκτελεστικὰ κ ἁ. πνευματικὰς, τεχνικὰς, χειρωνακτικὰς καὶ ἄλλας μορφὰς της, εἶναι κοινωνικὸν καθῆκον. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἰδιότητα καὶ μόνον προστατεύεται ὑπὸ τοῦ Κράτους. Τὸ σύνολον τῆς παραγωγῆς εἶναι ἑνιαῖον ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποί της εἶναι ἑνιαῖοι καὶ συνωψίζονται ἐν τῇ ἐξασφαλίσει τῶν κατ' ἰδίαν ἀτόμων καὶ τῇ ἀναπτύξει τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος.

Μερικοὶ ἐθεώρησαν τὴν διακήρυξιν αὐτὴν ὡς μίαν ξηρὰν πλατωνικὴν διαβεβαίωσιν, προφανισμὲ ἡν νὰ παραμείνῃ ἄνευ αἰσθητοτε δυνατότητος πρακτικῆς πραγματοποιήσεως." Ἀλλοι τὴν ἐχαρακτήρισαν ὡς παράλογον ἀρνησιν τῆς διεθνότητος τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα, φυσικὰ δὲν ἠδύναντο νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ στενὰ ἐθνικὰ ὅρια. Εἰς τοὺς πρώτους ἀπαντᾶ ἡ ἀτάντητη κανεὶς ὅτι ἡ πρακτικὴ πραγματοποίησις τῆς διακηρύξεως αὐτῆς ἐγκειται ἀκριβῶς εἰς ὁλοκληρον τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν Ἰταλικὴν νομοθεσίαν, ἐπὶ πλέον δὲ εἰς διαφόρους ἄλλας πολιτικὰς ἰδιατέρας, δπως εἶναι ἐπὶ παραδείγματι ὁ ἐλεγχικὸς νόμος καὶ αἱ ὁποῖαι βαίζονται ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως, ὅτι ὁ πολίτης ἔχει δικαίωμα ἐν τῷ Κράτει μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐργασίας του παρουσιάζει κάτοιαν χρησιμότητα διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν ἀντίρρησιν, πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀπομονώσεως. Θὰ ἰσοδυνάμει δὲ πρὸς διανοητικὴν παράκρουσιν νὰ ὁμιλῇ κανεὶς περὶ οἰκονομικῆς ἀπομονώσεως διὰ τὴν Ἰταλίαν ἡ ὁποία σεπρεῖται ἐντελῶς πρώτων ὅλων. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ χώρα πρέπει νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἰδίαν παραγωγὴν της καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ τὴν πολιτικὴν της ὀργάνωσιν κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἐγκαταλείπῃ ἀχρησιμοποίητον οὐδὲν τῶν μέσων ἐκείνων, ἅτινα συντρέχουν ὅπως ἀποκτήσῃ πληρεστέραν ἀνεξαρτησίαν.

Σημειωτέον ὅτι ὅλαι αἱ προγενέστεραι ἀντιλήψεις περὶ ὀργασίας εἶναι ἐντελῶς διάφοροι τῶν ἐκτιθεμένων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως. Ἡ διακήρυξις αὐτὴ δεν ἀποτελεῖ μόνον προσπάθειαν τείνουσαν πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῆς τάξεως πραγμάτων βαθύτατα κοινωνικῆς ἀλλὰ ἔχει καὶ μεγίστην σημασίαν διὰ τὴν ἀντανάκλασιν της ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῶν ἐργατικῶν μαζῶν, αἴτινες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοποθετοῦνται καὶ ἠθικῶς ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Κράτους εἰς τὴν θ' ποίαν, ἀφ' ἑτέρου, μετέχουν πολιτικῶς διὰ μέσου τῆς πολιτικῆς λειτουργίας τῶν σωματείων. Ἐπειδὴ ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ κοινωνικὸν καθῆκον, τὸ Κράτος τὴν προστατεύει ὄχι πρὸς ὄφελος μιᾶς κατηγορίας ἐπικρατεστέρας τῶν ἄλλων. Ἀκριβῶς ἐπειδὴ τὸ ἄτομον ἐξαναγκίζεται ἐκ νόμιον τοῦ ἔθνους, ἡ παραγωγὴ εἶναι ἑνιαῖα καὶ ὄχι εἰδική. Πάσει ἐποιμένως διαπόπτεται ἀφοῦ ἡ πρόνομίου, μονοπωλίου, πλουτοκρατίας, πρὸς μίαν δημοκρατικὴν ἀνάπτυξιν ὁλοκλήρου τῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία, χάριν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος δὲν δύναται παρὰ νὰ εἶναι ἑνιαία καὶ συνεχής.

Διὰ τὰ καταστήσωμεν ἔτι περισσότερον σαφῆ τὴν διαφορὰν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ Συντεχνιακοῦ Κράτους καὶ τοῦ Φιλελευθέρου τοιούτου, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν τὴν 7ην διακήρυξιν τοῦ χάρτου τῆς ἐργασίας ἡ ὁποία εἶναι μία τῶν σημαντικωτέρων ἀπὸ ἀπόψεως συντεχνιακῆς οἰκονομίας — καὶ ἡ οἰκονομία σήμερον ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ὅλων τῶν καθεστώτων—καὶ συγχρόνως ἡ περισσότερον ἐπαναστατικὴ τοῦ χάρτου, καθ' ὅσον εἰσάγει μίαν ἰδέαν ἐντελῶς ἀντιληπτὴν περὶ τῆς ἐθνόνης εἰς τὴν οἰκονομίαν. Ἡ ἀγματὴ ἡ διακήρυξις αὐτὴ ὁρίζει: «Τὸ Συντεχνιακὸν Κράτος θεωρεῖ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῷ πεδίῳ παραγωγῆς ὡς τὸ ἀποτελεσματικώτερον καὶ χρησιμώτερον ὄργανον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους. Τῆς ἰδιωτικῆς ὀργανώσεως τῆς ὑπαραγωγῆς οὔσης λειτουργίας ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὁ ὀργανωτὴς τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν κατεύθυνσιν τῆς παραγωγῆς ἐντανει τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῆς ξυνεργασίας τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ἀπορρέει μεταξὺ των ἀμοιβαιότης δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων. Ὁ παρέχων τὴν ἐργασίαν του τεχνίτης, ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης εἶναι ἐνεργὸς συνεργάτης τῆς οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ διεύθυνσις τῆς ὁποίας ἀνήκει εἰς τὸν ἐργοδότην ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ τὴν εὐθύνην.

Ἀναγνωριζομένης οὕτω τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ὡς τοῦ ἀποτελεσματικωτέρου ὀργάνου τῆς προόδου τῆς παραγωγῆς καθορίζεται καὶ ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς συντεχνιακῆς καὶ σοσιαλιστικῆς οἰκονομίας. Δὲν στερεῖται ἐπίσης σημασίας καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἀντιλήψεων περὶ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ εὐθύνης τοῦ Κράτους. Ἡ φιλελευθέρα οἰκονομία ἀναγνωρίζει εἰς τὸ ἄτομον δλη τὴν ἐλευθερίαν καὶ βλέπει ἐν τῇ κοινωνίᾳ μόνον ἓν ἄθροισμα ἀτομικῶν ἐνεργειῶν, ἀποκλεισμένων ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξιν ὑψηλοτέρων σκοπῶν. Λαμβάνει δηλαδὴ ὑπ' ὄψει μόνον τὸ συμφέρον τοῦ ἀτόμου καὶ δὲν ἔχει τὰ μέσα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἓν συλλογικὸν συμφέρον τὸ ὁποῖον δ' αὐτὴν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀριθμητικὸν ἄθροισμα τῶν συμφερόντων τῶν κατ' ἰδίαν ἀτόμων. Δὲν εἶναι ἐπομένως δυνατὸν νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἐθνότητος ἐν τῇ φιλελευθέρᾳ οἰκονομίᾳ δεδομένου δὲ ἐν αὐτῇ δλα ἐπιτρέπονται καὶ τὸ ἄτομον εἶναι τὸ μᾶλλον ἐνῷ τὸ Κράτος δὲν εἶναι τίποτε. Πολὺ περισσότερον ἀκόμη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐθνότητος εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν οἰκονομίαν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον ἐγένετο λόγος εἰς τὸ ἀθεσινὸ μας σημείωμα—ἀποῤῥέει καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν συμφερόντων τὰ ὁποῖα δέον νὰ θεωρηθοῦν ἐθνικά. Εἶναι δηλοδὴ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπερβάλλουν τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἢ τὰ συμφέροντα μιᾶς κατηγορίας καὶ ἀφοροῦν ἀντιθέτως τὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους τόσον ἐν τῷ παρόντι ὅσον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Συνεπῶς ἐὰν ἡ συντεχνιακὴ οἰκονομία ἀναγνωρίζει τὴν χρησιμότητα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας τοῦτο δηλωθῇ ὅτι τὸ Κράτος θεωρεῖ τὴν ὑπ' αὐτὴν ἐργασίαν ὡς ἐκπλήρωσιν ἱερᾶς ἀποστολῆς καὶ ὄχι ἁπλῶς ὡς ἐπιχείρησιν ἀποβλεπτικὴν εἰς τὸ κέρδος. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ἀντιλήψεων ἐκδίδεται καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῶν Κορπορατιῶν περὶ τῆς ἐθνότητος τῶν ἐπ